

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tjänster på den inre marknaden

(KOM(2004) 2 slutlig – 2004/0001 COD)

(2005/C 221/20)

Den 20 februari 2004 beslutade rådet att i enlighet med artikel 95 i EG-fördraget rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda yttrande.

Facksektionen för inre marknaden, produktion och konsumtion, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 11 januari 2005. (Föredragande: **Arno Metzler**. Medföredragande: **Ernst Erik Ehnmark**).

Vid sin 414:e plenarsession den 9–10 februari 2005 (sammanträdet den 10 februari) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 145 röster för, 69 röster emot och 9 nedlagda röster.

1. Inledande anmärkningar

1.1 Kommittén har också haft tillgång till kommissionens förklarande dokument till rådet av den 25 juni 2004 (dokument 10865/04 och dokument 11153/04 av den 5 juli 2004 om artikel 24) samt Europaparlamentets arbetsdokument av den 25 mars 2004 (utskottet för rättsliga frågor och den inre marknaden – föredragande: Evelyne Gebhard) och den 26 mars 2004 (utskottet för sysselsättning och sociala frågor – föredragande: Anne E.M. Van Lancker).

1.2 Facksektionen för inre marknaden, produktion och konsumtion, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, genomförde den 24 maj 2004, på grundval av en förteckning med frågor som skickats ut på förhand, en offentlig utfrågning, där företrädare för tjänsteleverantörsbranschen deltog och behandlade mer än 100 ytterligare muntliga och skriftliga inlägg.

2. Allmänna kommentarer

2.1 Tjänstesektorn spelar sedan Lissabonöverenskommelsen en nyckelroll vid förverkligandet av EU:s inre marknad och är av central betydelse för den ekonomiska tillväxten i EU. Kommissionens förslag till direktiv om tjänster på den inre marknaden och motiveringen till detta är ett led i den europeiska ekonomiska reform som till år 2010 skall göra EU till världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi med kapacitet att generera en hållbar ekonomisk tillväxt åtföljd av en kvantitativ och kvalitativ förbättring av sysselsättningen och en större social sammanhållning. Direktivförslaget är tänkt som en viktig byggsten och en solid rättslig ram för den gränsöverskridande fria rörligheten för tjänster och den fria etableringsrätten i medlemsstaterna på områdena industri, handel, småföretag och fria yrken för heltidsarbete, deltidsarbete och arbete via bemanningsföretag. Med det nya övergri-

pande tillvägagångssättet åsyftas framför allt förenklade förfaranden, en enhetlig kvalitetssäkring och ökad tydlighet i de bestämmelser som måste beaktas gentemot konsumenten. De gränsöverskridande tjänsterna är ett viktigt inslag på den inre marknaden, och det är viktigt för den ekonomiska utvecklingen inom denna sektor och särskilt för konsumenterna att hindren avlägsnas. Direktivet kan här leda till fler tjänsteleverantörer och ökad konkurrens. Konsumenterna kommer därmed att få både lägre priser och ett större utbud. Kommittén stöder därför med eftertryck de allmänna målsättningarna i direktivförslaget.

2.1.1 För en fungerande inre marknad krävs inte bara att hinder undanröjs utan också att lämpliga bestämmelser införs. För att samtidigt kunna öka den europeiska konkurrenskraften krävs det nationella bestämmelser och EU-bestämmelser och därmed harmoniserade normer.

2.2 Kommittén är medveten om hur komplicerat det är att fullborda den inre marknaden för tjänster med tanke på olikheterna i de enskilda medlemsstaternas rättsordningar och kulturer. Detta har kommittén också fahållit i sitt yttrande INT/105 av den 28 november 2001⁽¹⁾ om kommissionens meddelande om en "strategi för tjänster på den inre marknaden". I meddelandet uttryckte kommittén också sitt stöd till kommissionens ansträngningar för att påskynda förverkligandet av den inre marknaden. Målet med direktivförslaget, att omedelbart skapa en branschövergripande ram för den inre marknaden, borde därför leda till obyråkratiska och flexibla lösningar där de beprövade system för självreglering som finns i EU sätts in. Integrationsprocessen kommer – inte minst genom kommissionens fortsatta förslag till direktiv om ömsesidigt erkännande av yrkesexamen – att behöva göras ännu effektivare. Vid processen får man inte glömma att beakta beprövade (säkerhets-)normer av social, ekologisk eller konsumentskyddsrättslig natur.

⁽¹⁾ EGT C 48, 21 februari 2002.

2.3 Direktivförslaget är nära kopplat till utkastet till direktiv om ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer och meddelandet om avlägsnande av hinder för tjänsteproduktion inom fria yrken, den aktuella debatten om tjänster i allmänhetens intresse, det pågående samrådet om sociala tjänster i allmänhetens intresse samt Rom I-konventionen och den föreslagna Rom II-förordningen. Målet för alla dessa förslag är att den inre marknaden skall fungera bättre. En särskild och förbättrad samordning inom kommissionen vore därför önskvärd, så att praxis kan bringas i överensstämmelse med bestämmelserna.

2.4 Direktivförslaget är inriktat på två slags friheter vid gränsöverskridande tjänster och gränsöverskridande etableringsrätt: 1) en tillhandahållare av tjänster i en medlemsstat önskar etablera sig i en annan medlemsstat för att erbjuda sina tjänster där och 2) en tillhandahållare av tjänster i en medlemsstat vill tillfälligt erbjuda sina tjänster i en annan medlemsstat. Följande fyra huvudåtgärder bör vidtas för att avlägsna de hinder som kommissionen hittills förmodat:

- Tillämpning av principen om ursprungsland.
- En fördelning av uppgifterna mellan ursprungsmedlemsstaten och den mottagande medlemsstaten när arbetstagare utstationeras för att tillhandahålla tjänster.
- Ett ömsesidigt förtroende.
- Ett utökat ömsesidigt stöd mellan medlemsstaterna – och samtidigt en begränsning av medlemsstaternas möjligheter att tillgripa sina egna instrument för att övervaka, styra och genomdriva reglerna.

3. De enskilda punkterna i direktivförslaget

3.1 EESK har noggrant analyserat direktivförslaget med utgångspunkt i de krav som måste ställas på ett direktiv med en sådan räckvidd. Kommittén har dragit slutsatsen att det krävs ett flertal förtydliganden och ändringar för att de problem som återstår skall kunna få en adekvat lösning och för att detta nya förslag om att främja tjänster på den inre marknaden skall bli till ett verkligt steg framåt. Denna bild stärks också när man ser bristerna i den bedömning som gjordes innan direktivförslaget lades fram. De många betänkligheter som framfördes från ekonomiska och samhällseliga kretsar i samband med hearingen den 24 maj 2004 kunde inte heller helt och hållet skingras genom det dokument som Europeiska kommissionen den 25 juni lade fram för Europeiska unionens råd (rådsdokument 10865/04). Det vore till hjälp för alla delaktiga om kommissionen gjorde en utvidgad konsekvensbedömning.

3.2 Empiriskt underlag

3.2.1 Kommittén noterar att det i motiveringen till direktivförslaget inte talas om några tillförlitliga statistiska grunder för kvantifiering av den gränsöverskridande handeln med tjänster och antalet etableringar i andra medlemsländer. Kommissionens utvärderingsrapport måste därför kompletteras med sådana uppgifter. För att tjänstesektorns betydelse och de – positiva eller till och med negativa – effekterna av den förenkling av regelverket som förslaget till direktiv syftar till skall kunna påverka den inre marknads sätt att fungera, verkar det krävas ett mer exakt empiriskt underlag. Kommittén anser att en så noggrann kartläggning som möjligt av de verkliga förhållandena när det gäller gränsöverskridande tjänster och etableringar är en förutsättning för att den inre marknaden skall kunna förverkligas.

3.2.2 Det befintliga statistiska materialet hos den offentliga förvaltningen, forskningsinstitut, försäkringsbolag och självstyrande strukturer i olika medlemsstater måste beaktas i större utsträckning.

3.2.3 Dessutom anser kommittén att man när det gäller de befintliga luckorna måste pröva nya metoder att använda de empiriska uppgifterna, som inte innebär ökad byråkrati. Här skulle man vid behov kunna använda selektiva undersökningar som komplement till den officiella statistiken.

3.3. Tillämpningsområde: definitioner – lagvalsnormer – avgränsningar

3.3.1 Kommittén anser att tillämpningsområdet och undantagsbestämmelserna bör utformas tydligare i direktivutkastet och avgränsas tydligare mot varandra. Bristen på tydliga avgränsningar av definitionerna leder i praktiken till oklarheter kring användningsområdet samt kring vilka delar av tjänstesektorn som berörs och på vilket sätt.

3.3.2 Kommittén efterlyser en avgränsning mellan sådana tjänster som utförs av personer inom fria yrken och andra kommersiella tjänster. En avgränsning krävs också mot bakgrund av den ökade harmonisering på vissa områden (fria yrken och andra särskilt känsliga områden) som kommittén föreslagit för en övergångsperiod, framför allt för att kvalitets-säkringsmekanismerna enligt kapitel IV i direktivförslaget skall bli konsumentvänliga. EG-domstolens beslut av den 11 oktober 2001 (mål C-267/99) innehåller bland annat viktiga konstateranden rörande de fria yrkena, som skulle kunna ligga till grund för en definition på EU-nivå.

3.3.3 Kommissionen lade 2003 fram en grönbok och den 12 maj 2004 en vitbok om tjänster i allmänhetens intresse. Det förefaller därför önskvärt att noggrannare utforma och avgränsa följderna av direktivförslaget för detta känsliga område i medlemsstaterna. Eftersom kommissionen åtagit sig att före utgången av 2005 lägga fram en rapport om genomförbarheten och nödvändigheten av en ramlag, som uttryckligen föreskrivs i artikel III-122 i det konstitutionella fördraget, anser kommittén att inga tjänster av allmänt intresse (varken ekonomiska eller icke-ekonomiska) bör omfattas av tjänstedirektivet. Man bör vänta på en gemenskapsram för tjänster, med principer och i första hand ekonomiska och finansiella villkor som gör att tjänsterna av allmänt intresse kan tjäna sitt syfte.

3.3.4 Bestämmelserna om undantag från principen om ursprungsland i artikel 17.8 kan inte begränsas till vissa artiklar eller avdelningar i direktivet om ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer (som håller på att utarbetas). Tillämpningen av principen om ursprungsland måste samordnas med tillämpningen av direktivet om ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer. Om man endast begränsar undantagsbestämmelserna i artikel 17.8 till avdelning II i utkastet till direktiv om ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer, inställer sig frågan hur exempelvis ansvarsfördelningen skall se ut mellan de nationella kontaktpunkterna (artikel 53 i utkastet till direktiv om ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer) och de "gemensamma kontaktpunkterna" som planeras (artikel 6 i utkastet till direktiv). Om det handlar om myndigheter med en och samma funktion, bör man redan i samband med utarbetandet av de båda direktivförslagen se till att de får en enhetlig benämning.

3.3.5 Man bör klargöra huruvida och i så fall hur direktivets tillämpningsområde – framför allt mot bakgrund av principen om ursprungsland – mer exakt bör avgränsas mot områden inom den nationella lagstiftningen, inom skattesystemet och det straffrättsliga systemet, så att eventuella lagvalskonflikter inom medlemsstaten kan undvikas. I vissa medlemsstater har exempelvis revisorer, skatterådgivare och advokater straffrättsligt sanktionerad tystnadsplikt och tystnadsrätt gentemot utredande myndigheter. I andra medlemsstater har de en – visserligen begränsad – skyldighet att lämna uppgifter eller till och med anmälningsplikt. Får en tillhandahållare av tjänster som i en medlemsstat är skyldig att lämna uppgifter, men som enligt principen om ursprungsland skulle ha rätt och vara skyldig att vägra göra detta, sätta sig över den nationella straffrätten? Straffrätten och skatterätten ligger inom medlemsstaternas och inte inom EU:s behörighetsområde, vilket innebär att det krävs en juridiskt otvetydig avgränsning så att oönskade konsekvenser för användarna kan undvikas.

3.3.6 På samma sätt bör man noggrant undersöka om man kan koppla samman de sociala systemen med finansieringsplikt i de fall där principen om ursprungsland gäller. I de fall där principen om ursprungsland riskerar att undergräva de nationella systemen för social trygghet och hälso- och sjukvård måste man försöka finna en undantagsbestämmelse.

3.3.7 På hälso- och sjukvårdsområdet anser kommittén att man bör se över frågan om huruvida sjukhussektorn bör tas med. EG-domstolens rättspraxis rörande kostnadsersättning även vid gränsöverskridande behandlingar skulle kanske kunna göras mer acceptabel genom en särskild bestämmelse om de lagstadgade försäkringssystemen, dock inte inom ramen för direktivförslaget.

3.3.7.1 När det gäller sociala tjänster och hälso- och sjukvårdstjänster rekommenderar kommittén att man först inväntar det meddelande som kommissionen har för avsikt att offentliggöra 2005 och att man säkerställer en lämplig samordning. Kommittén vill uppmärksamma att många har uttalat sig för att detta område skall uteslutas från direktivets tillämpningsområde.

3.3.8 På samma sätt måste det finnas en konsekvent avgränsning av räckvidden för rådets åttonde direktiv (som är under omarbetning) om behörighet för personer som har till uppgift att utföra lagstadgad revision av räkenskaper (artikel 17.15). Detta har ännu inte med all önskvärd tydlighet fått genomslag i alla tolkningar av kommissionens förslag.

3.3.9 Klargörandet i motiveringen till direktivförslaget om att bestämmelserna om fri rörlighet för tjänster och fri etableringsrätt inte skall tillämpas på verksamhet som ingår som en del av utövandet av den offentliga makten (art. 45 och 55 i EG-fördraget) bör skrivas in i den bindande direktivtexten.

3.3.10 Arbete som utförs av bemanningsföretag är ett mycket känsligt område, som uttryckligen bör undantas från direktivets hela tillämpningsområde. För de nationella bestämmelser som krävs inom denna sektor bör man eftersträva en harmonisering på EU-nivå. Kommittén önskar i detta sammanhang hänvisa till det förslag till direktiv om arbetsvillkoren för personal i bemanningsföretag som aviserats. ILO:s konvention nr 181 om privat arbetsförmedling bör också beaktas. Enligt artikel 3.2 i denna skall det finnas ett licens- och certifierings-system, som skall skydda arbetstagarna och se till att dessa förmedlare utför ett högkvalitativt arbete.

3.3.11 Vissa medlemsstater har ovanligt stränga bestämmelser om respekt för pressfriheten. Även här anser kommittén det vara nödvändigt att noggrant fastställa tillämpningsområdet i förhållande till direktivförslaget.

3.3.12 Kommissionen måste dessutom undanröja alla möjliga missförstånd kring huruvida förslaget även avser TV-tjänster och, i så fall, hur man tänker bringa förslaget i överensstämmelse med bestämmelserna i direktivet om television utan gränser. En annan fråga som måste klargöras är huruvida förslaget omfattar audiovisuella tjänster i allmänhet och audiovisuella tjänster som tillhandahålls på enskilda individers begäran (*service on demand*) i synnerhet. De senare omfattas redan av särskilda gemenskapsbestämmelser om vissa rättsliga aspekter (direktiv 2000/31/EG om elektronisk handel).

3.3.13 Enligt EESK:s uppfattning bör dessa tjänster i nuläget dock inte omfattas av det föreslagna direktivet. Detta gäller framför allt bestämmelserna om att principen om ursprungsland och begreppet "etablering" skall vara främsta anknytningspunkt och huvudkriterium vid fastställandet av vilken medlemsstat som är behörig.

3.4. Gemensamma kontaktpunkter (One Stop Shops)

3.4.1 Idén om att underlätta tillvägagångssättet genom att man inrättar en enda (första) kontaktpunkt för tillhandahållare av tjänster är lovvärd. Kommittén ser dock med viss oro på formuleringen rörande den fria etableringsrätten i artikel 6 i direktivförslaget om att vissa förfaranden skall kunna fullgöras på ett och samma ställe, till exempel vid etableringen av en verksamhet. Ett problem är att kravet på registrering i offentliga register (till exempel handelsregistret) innebär att den gemensamma kontaktpunkten måste hänvisa till den ansvariga registreringsmyndigheten. Detta kan inte den gemensamma kontaktpunkten själv utföra. Man bör klargöra hur de gemensamma kontaktpunkterna i praktiken skall samarbeta med de befintliga behöriga registreringsmyndigheterna.

3.4.2 I artikel 53 i utkastet till direktiv om erkännande av yrkeskvalifikationer talas det om "kontaktpunkter", som skall fungera som centrala informationsbyråer. Enligt artikel 6 i det direktivutkast som behandlas här skall man inrätta centrala så kallade "gemensamma kontaktpunkter". Här bör man se till att det sker en viss samordning, så att det inte uppstår ett antal olika kontaktpunkter, vilket skulle motverka det övergripande målet att garantera medborgarnas rätt till lättillgänglig information i och om EU. Undanröjandet av byråkratiska hinder bör ägnas särskild uppmärksamhet under den nya kommissionens mandatperiod. Man måste se till att det inte uppstår nya byråkratiska hinder i de enskilda medlemsstaterna.

3.4.3 Dessutom måste den gemensamma kontaktpunktens ansvar klargöras när ofullständiga eller felaktiga uppgifter lämnas. Det skulle under vissa omständigheter kunna få negativa konsekvenser för tjänsteleverantören om ett visst tillstånd glöms bort och lagbrott därmed föreligger. Bristande kontroll

av att tillräckligt ansvarsskydd finns kan också få negativa följder för konsumenten.

3.5 Principen om ursprungsland

3.5.1 För att ursprungslandsprincipen skall kunna gälla över hela territoriet menar kommittén att man först måste skapa förutsättningar i form av ett differentierat angreppssätt, där man prioriterar en harmonisering med höga arbetsskydds-, konsumentskydds- och miljöskyddsstandarder inom de enskilda sektorerna. På detta sätt kan inre marknaden genomföras på adekvat kvalitetsnivå.

3.5.2 Den allmänna giltigheten hos principen om ursprungsland, enligt artikel 16 i direktivutkastet, utgör tillsammans med de undantag som anges i artikel 17 i direktivutkastet själva kärnan i förslaget. Detta passar sig dock endast i de fall där tjänsterna kan standardiseras som varor eller där harmoniseringen av bestämmelserna kommit så långt att det inte uppstår någon snedvridning av konkurrensen, social dumpning och misstroende hos konsumenterna. I fall där det inte finns eller ens kan utarbetas några normer (tjänster som så att säga inte låter sig beskrivas) bör man ta hänsyn till dessa omständigheter.

3.5.3 EESK anser därför att det är för tidigt att tillämpa principen om ursprungsland på gränsöverskridande tjänster. Principen om ursprungsland förutsätter att man kan utgå ifrån jämförbara faktiska och rättsliga omständigheter. Kommittén är övertygad om man inte kan lyckas med tillämpningen av principen om ursprungsland förrän det råder tydlighet och säkerhet om dess tillämpningsområde. Att låta principen om ursprungsland gälla utan en lämplig övergångsperiod leder till problem, allra helst som de instrument för sektoriell harmonisering som sätts in alltför tidigt. I samband med detta bör man i samarbete med alla berörda grupper, särskilt konsumentskyddsorganisationer, arbetsmarknadens parter osv., inom ramen för en omfattande konsekvensbedömning, som även skall avse de sociala aspekterna och miljöaspekterna, se över varje sektor för att se om principen om ursprungsland kan tillämpas där. Eftersom harmonisering är ett minst lika bra sätt att förverkliga den inre marknaden bör man inom en lämplig tidsrymd se till att det sker en anpassning av föreskrifterna på de områden där medlemsstaterna har särskilda hälso-, social- och yrkesrättsliga

riktlinjer. Under en mellantid bör kommissionen, Europaparlamentet och rådet avgöra huruvida tillräckliga åtgärder för harmonisering vidtagits och genomförts på dessa områden. Beroende på hur långt anpassningen av lagstiftningen nått bör man en sista gång kunna ge en möjlighet till anpassning genom harmonisering. Denna metod har – tillsammans med en noggrann avgränsning av dessa särskilda tjänster (till exempel inom de fria yrkena) – enligt kommittén den fördelen att man gradvis kan och måste förbereda berörda grupper för övergången till principen om ursprungsland, som kommer att gälla efter övergångsperioden, för att förverkliga den inre marknaden. Detta gäller även sam- och självregleringsmekanismerna.

3.5.4 Kommittén anser att man bör undersöka huruvida ett centralt, autonomt register med uppgifter om överträdelser och förseelser som begåtts inom reglerade yrken inom den gränsöverskridande tjänstehandeln, och med möjlighet till omedelbar tillgång, skulle kunna vara till hjälp. I registret bör de ansvariga myndigheterna föra in uppgifter om yrkesrelaterade förseelser. Registret bör göra kommunikationen mellan de behöriga nationella myndigheterna så obyråkratisk och snabb som möjligt. Det bör dock också leda till en säkring av övervakningen och disciplin bland marknadsaktörerna.

3.5.5 I direktivförslaget fastslås att ursprungsstaten skall ansvara för övervakning av tjänsteleverantören och av hans tjänster, även då tjänsterna tillhandahålls i en annan medlemsstat. Denna regel innebär ett tungt ansvar och mycket arbete för ursprungslandet och dess ansvariga myndigheter. I artikel 6 b i förslaget till direktiv om ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer har dock behovet av att i mottagarlandet anmäla verksamhet inom visst yrke vid gränsöverskridande tjänster redan understrukits. Om tjänsteleverantörer flyttar till en annan medlemsstat med strängare regler kan principen om ursprungsland skapa vissa oväntade störningar i konkurrensen. Sådana snedvridningar av konkurrensen skulle enligt kommittén kunna undvikas genom en stegvis tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning i riktning mot miniminormer för kvalitet på en lämplig skyddsnivå för konsumenter, arbetstagare och miljö. Villkoren och reglerna för kontrollen av de företag som tillhandahåller tjänster i andra medlemsstater måste preciseras. Konsumenterna måste kunna vara säkra på att de tjänster som erbjuds dem tillhandahålls i enlighet med gällande rätt.

3.5.6 Principen om ursprungsland kan endast få avsedd verkan om myndigheterna i de enskilda medlemsstaterna är mycket välorganiserade, även på regional och lokal nivå. Nuvarande elektroniska tillsynsstrukturer och samarbetsnät är inte tillräckligt integrerade. Den planerade yrkeskontroll som ursprungsstaten skall genomföra ser enligt den utformning som nu föreslås (enligt artiklarna 36 och 37 i direktivförslaget skall

denna ske genom ett samarbete mellan ursprungsstaten och den stat där tjänsteleverantören tillhandahåller tjänsten) inte ut att kunna bli särskilt effektiv.

3.5.7 I övrigt anser kommittén att fördröjningar på grund av språkliga hinder och längre kommunikationsvägar inte kommer att gynna den konsument som berörs eller skadats av en undermålig tjänst. Konsumenterna måste garanteras en möjlighet att effektivt och problemfritt reklamera och göra sina rättigheter gällande efter en felaktigt utförd tjänst. Enligt förslaget till direktiv kan de ansvariga myndigheterna i den mottagande staten för övrigt inte själva aktivt agera eftersom de inte regelbundet informeras om under vilken beteckning och med vilken ansvarsförsäkring osv. tjänsteleverantören från ett annat land kontakter en konsument i den mottagande staten. Meddelandeplikten och de disciplinära befogenheterna hos de ansvariga myndigheterna i den mottagande staten måste i detta hänseende åtminstone kompletteras. Detta skulle kunna ske genom det centralregister som föreslås. Ändringsförslag i detta avseende har också redan förts fram inom ramen för lagstiftningsförfarandet i fråga om direktivförslaget om ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer vid Europaparlamentets första behandling.

3.5.8 Kommittén befarar slutligen att skapandet av ett enhetligt rättsligt instrument för avtalsförpliktelser och utomobligatoriska förpliktelser enligt Rom I-förordningen och utkastet till Rom II-förordning äventyras trots de punktvisa undantagsbestämmelserna i underpunkterna 20–23 i artikel 17 i direktivförslaget. I båda förordningarna används ett allmängiltigt tillvägagångssätt: Den internationella privaträtten regleras för sakförhållanden både inom EU och i förhållande till tredje land, vilket innebär att rättsläget blir tydligt för samtliga avtalsparter.

3.6 Utstationering av arbetstagare

3.6.1 Syftet med utstationeringsdirektivet 96/71/EG av den 16 december 1996 är att öka möjligheterna för företagen att tillhandahålla tjänster i andra medlemsstater men att samtidigt driva igenom vissa miniminormer för arbetstagarna. I utstationeringsdirektivet regleras den praktiska samordningen av arbets- och anställningsvillkoren för utstationerade arbetstagare. Kommissionen har därför i artikel 17.5 i direktivutkastet föreslagit ett undantag från principen om ursprungsland för utstationeringsdirektivet och därmed visat att en tydlig avgränsning av tillämpningsområdena är önskvärd. Kommittén ställer sig dock efter närmare betraktande av artiklarna 24 och 25 i förslaget frågande till huruvida de undantag som föreslås är tillräckligt tydligt formulerade.

3.6.1.1 Förhållandet mellan direktivet om utstationering av arbetstagare och tjänstedirektivet har gett upphov till en mängd frågor. Dessa frågor skiljer sig åt mellan olika länder, beroende på olika arbetsmarknadssystem. Arbetsmarknadsparternas åsikter – såväl på europeisk som nationell nivå – måste beaktas ingående om tjänstedirektivet skall kunna accepteras.

3.6.1.2 Tjänstedirektivet får inte påverka fackföreningarnas rättigheter, organisationsrätten och rätten till kollektiva löneförhandlingar, inbegripet arbetsmarknadsparternas rätt att ingå kollektivavtal och rätten att vidta stridsåtgärder. Vi föreslår att detta klargörs i artikel 3. Arbetstagare från andra medlemsstater får inte behandlas sämre än arbetstagare från det land i vilket arbetet utförs. Detta framgår klart av den antidiskrimineringssyn som utgör en grundval för EU-fördragen. Löner och arbetsvillkor bör därför i alla viktigare delar styras av de regler som gäller i det land i vilket arbetet utförs. Kontrollen av dessa reglers efterlevnad måste – för att vara effektiv – i alla viktigare delar genomföras på arbetsplatsen. I tjänstedirektivet måste därför klargöras att målet med direktivet om utstationering av arbetstagare är att skydda arbetstagarna, och att det enligt direktivet är fullt tillåtet att införa bättre regler än de obligatoriska minimikraven för arbetstagare i ett visst land.

3.6.2 Kommittén är övertygad om att förbudet mot kontrollförfaranden i artiklarna 24–25 i direktivförslaget gör undantagsbestämmelsen i artikel 17.5 absurd. Det är nämligen fortfarande oklart hur ursprungsmedlemsstaten skall få kännedom om eventuella förseelser i utstationeringsstaten, som inte längre får genomföra några kontroller eller beivra förseelserna. Även om detta vore möjligt är det oklart hur ursprungsstaten skall kunna verka i en främmande stat utanför sin jurisdiktion. Utstationeringsdirektivet gör det däremot möjligt för medlemsstaterna att fastställa vilka förklaringar de kan kräva av företagen i utstationeringsstaten (till exempel i samband med offentliga upphandlingar), vem som inom landet verkställer delgivning om böter och käromål och hur officiella platsannonser skall formuleras. Så bör det också vara.

3.6.3 Ett bättre samarbete mellan myndigheterna i ursprungslandet och utstationeringsstaten är klart önskvärt i framtiden och bör främjas. I praktiken har dock en annan bild utkristalliserats, och EESK anser inte att det tas tillräcklig hänsyn till denna i direktivförslaget. EESK:s slutsats är att tjänstedirektivet måste bli mer specifikt och tydligt när det gäller samarbetet mellan ursprungslandet och utstationeringsstaten.

3.6.4 Vid gränsöverskridande utstationering av arbetstagare från tredje land skall det enligt direktivförslaget åligga ursprungsstaten att garantera att en arbetstagare från tredje land, EU-medborgare eller inte, uppfyller villkoren för boendeort och lagenlig anställning i enlighet med lagstiftningen i deras land. Mottagarstaten skall inte underkasta arbetstagaren eller utstationeraren några som helst förebyggande kontroller. Återverkningarna av detta förslag torde som förklarats ovan leda till liknande problem. Också i detta avseende bör direktivet alltså klargöra att det nuvarande rättsläget består.

3.7 Konsumentskydd genom obligatoriska försäkringar

3.7.1 Kommittén medger att man kan ålägga tjänsteleverantörer, vilkas tjänster kan utgöra en risk för mottagarens hälsa, säkerhet eller ekonomi, en obligatorisk ansvarsförsäkring, och att detta kan vara ett sätt att främja konsumenternas förtroende. Enhetliga EU-bestämmelser om obligatorisk ansvarsförsäkring kan också vara lämpliga om man vill värna om lika konkurrensvillkor för alla tjänsteleverantörer. Med tanke på alla argument för och emot kan en obligatorisk försäkring dock endast motiveras av ett överordnat intresse att skydda tredje man eller konsumenterna. Definitionen av de yrkesgrupper och branscher som berörs måste ske redan i direktivet. Det krävs dessutom bestämmelser som är tillräckligt flexibla för att man skall kunna bedöma den individuella riskbilden och försäkringsbehovet hos flertalet potentiella försäkringstagare.

3.8 Kvalitetssäkring genom certifiering

3.8.1 Kommittén är övertygad om att en kunskapsbaserad tjänstesektor innebär att konkurrerande tillhandahållare tvingas till ständig fortbildning. Bara de som upprätthåller de senaste vetenskapliga och tekniska standarderna klarar sig. Kvalitetsmärkning och certifikat kommer dock bara att medföra den önskade kvalitetssäkringen om konsumenten förstår vilka standarder som certifikaten står för. Om allmänt erkännande skall kunna åstadkommas måste en viss kunskapsnivå uppnås. Annars saknas den öppenhet och tydlighet som konsumenten behöver. Konsumenterna måste också ges tillgång till lätt och tydlig information om kvalitetsmärkningen av de tjänster som erbjuds. Om det på marknaden dyker upp många slags kvalitetsmärkningar som konsumenterna inte känner igen, kan detta leda till att meningen med märkningarna går förlorad och att konsumenterna inte får den information som de behöver.

3.9 Öppenhet i fråga om priser

3.9.1 Öppenhet bör, vilket redan nämns i artikel 26.3 i direktivförslaget, råda i fråga om prisinformation och prisberäkning. Enligt kommittén bör man här överväga öppenhet inte bara på konsumentens begäran (*business to consumer*) utan redan vid tilldelningen av uppdraget och utan begäran. Denna öppenhet gentemot konsumenten skulle till exempel kunna uppnås genom taxe- och kostnadsbestämmelser förenliga med EU-rätten. För kontakterna *business to business* kan man i vilket fall som helst vara utan något sådant.

3.10 Användning av elektroniska medier

3.10.1 Kommittén ser positivt på att i princip alla förfaranden skall genomföras elektroniskt. Detta är ett framtidsinriktat krav som är principiellt lovvärt. Man måste dock beakta att originalhandlingar eller auktoriserade översättningar av viktiga originalhandlingar som betyg, registerutdrag osv. endast kan läggas fram om deras äkthet intygas genom en erkänd signatur eller dylikt. Detta framgår redan av begränsningen i direktivförslagets artikel 5. Denna möjlighet att garantera äktheten saknas i enkla elektroniska kommunikationssystem och skulle kräva liknande tekniska förutsättningar i alla medlemsstater (se kommitténs yttranden om moderna medier och kommunikation).

3.11. Samarbete mellan flera yrkesgrupper

3.11.1 EESK anser att det bör finnas omfattande paketslösningar för konsumenter beträffande tjänster som omfattar flera yrken. På grund av vissa tjänsteleverantörers särställning i vissa länders rättssystem måste man dock ta hänsyn till att de rättsliga riktlinjerna för samarbetet är viktiga: Vissa tjänsteleverantörer kan med hänsyn till företagshemligheter och tystnadsplikt endast samarbeta med företag där samma regler gäller för de anställda. Annars hotas de enskilda konsumenternas rättigheter, som garanteras i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

3.12 Uppförandekodexar

3.12.1 Kommittén stöder förslaget om uppförandekodexar på EU-nivå. Mot bakgrund av de olika nationella bestämmelserna rörande yrkesreglering och yrkesetiska regler innebär uppförandekodexarna en av flera möjligheter till kvalitetsgaranti för den tjänst som levereras. Tjänsteleverantörerna kan frivilligt sätta upp kvalitetskriterier, men dessa är inte rättsligt bindande avtal. Detta innebär inte att kriterierna inte skulle ha någon effekt, men möjligheten att genomdriva dem är i viss

mån begränsad. De rättsliga förbehåll som finns i vissa medlemsstater gör det svårare att genomföra sådana avtal.

3.13 Social trygghet

3.13.1 I det utvidgade EU finns det många olika system för social trygghet som byggts upp under långa perioder i samarbete med arbetsmarknadens parter. Utbyte av goda erfarenheter har varit det främsta sättet att främja trygghetssystemens utveckling. Detta får konsekvenser också för förslaget till direktiv om tjänster på den inre marknaden. Det måste säkerställas att gemensamma socialpolitiska resultat inte motverkar varandra.

3.13.2 Arbetsmarknadens parter har helt klart en naturlig och stark roll att spela i samband med utvecklingen av tjänstesektorn. I detta sammanhang bör det dock påpekas att arbetstagarorganisationerna inte uttryckligen har involverats i det samråd med "berörda parter" som nämns i direktivförslaget. EESK betonar starkt att arbetsmarknadens parter och det organiserade civila samhället måste rådfrågas närhelst detta är lämpligt i samband med utvecklingen av tjänstesektorn. Egna initiativ från parternas sida är också alltid välkomna.

3.13.3 En särskilt viktig punkt i detta sammanhang är det faktum att man i direktivförslaget inte tar hänsyn till att kollektivavtalen i vissa medlemsstater tagit över lagstiftningens roll. Detta innebär i praktiken att kollektivavtalen har samma rättsliga kraft som den traditionella lagstiftningen. Detta är fallet framför allt i de nordiska länderna, där det vanligaste är att oberoende arbetsmarknadsparter sluter kollektivavtal om löner och arbetsvillkor. Direktivförslaget måste ändras så att kollektivavtalen uttryckligen erkänns som ett instrument för att fullfölja åliggandena i direktivförslaget.

3.14 Auktoriseringssystemet

3.14.1 De begränsningar som föreslås i medlemsstaternas möjligheter att införa eller bibehålla auktoriseringssystem är mycket stränga och kommer att leda till förändringar i flera av medlemsstaterna. En oundviklig fråga är om detta inte inskränker medlemsstaternas möjligheter att kräva att de nationella bestämmelserna skall tillämpas, t.ex. på det sociala området, hälso- och sjukvårdsområdet och miljöområdet. Staternas valfrihet och de nationella, regionala eller lokala myndigheternas beslutsrätt är viktiga faktorer när det gäller utformning av kvalitets- och säkerhetsstandarder inom den sociala sektorn och hälso- och sjukvårdssektorn. Makten att utforma socialpolitiken hänger också samman med möjligheten att införa villkor och ställa krav på lokala tjänsteleverantörer.

3.15 Skatteväsen

3.15.1 Artikel 2 i direktivförslaget innehåller förslag till undantag på beskattningsområdet när det gäller direktivets tillämpningsområde. Kommittén vill påpeka att ett av de främsta hindren för förverkligandet av den inre marknaden nu liksom tidigare är att tillämpningen av skattebestämmelserna i medlemsstaterna inte är enhetlig. Harmoniserade bestämmelser på gemenskapsnivå kan här leda till anpassningar på vissa punkter. Principen om ursprungsland anses dock inte heller på detta område genomgående vara tillämplig: Europeiska kommissionen föreslår till exempel i samband med reformen av det sjätte mervärdesskattedirektivet att tjänster som utförs mellan skattskyldiga stater beskattas i den mottagande staten och inte i ursprungslandet. En motsvarande förenkling av gränsöverskridande tjänster kan inte skönjas här men vore till stor hjälp eller till och med nödvändig.

4. Sammanfattning av kommitténs förslag

4.1 Kommittén välkomnar kommissionens målsättning med utkastet till ett direktiv om tjänster på den inre marknaden, att förverkliga den inre marknaden och ta ytterligare ett steg för att EU skall bli världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi med kapacitet att generera en hållbar ekonomisk tillväxt åtföljd av en kvantitativ och kvalitativ förbättring av sysselsättningen och en större social sammanhållning, i enlighet med Lissabonstrategin. Tjänstemarknaden är en viktig multiplikator för att nya arbetstillfällen och ekonomisk tillväxt skall genereras i hela EU. Dessutom kan fullbordandet av inre marknaden för tjänster medföra stora vinster för konsumenterna i form av lägre priser och större utbud. Kommittén anser för övrigt att man i förslaget till direktiv bör ta fasta på de ändringar och förtydliganden som föreslås i detta yttrande, så att detta mål verkligen kan uppnås.

4.2 Yttrandet har följande hörnstenar:

4.2.1 *Harmonisering i två steg för vissa tjänster under en övergångsperiod:* EESK anser därför att det är för tidigt att tillämpa principen om ursprungsland på gränsöverskridande tjänster. Kommittén rekommenderar rent generellt att man undersöker om principen om ursprungsland verkligen låter sig införas och är genomförbar i de olika sektorerna (t.ex. inom hälso- och sjukvården och sektorn för sociala tjänster). I de fall där ett införande i princip verkar möjligt bör man beakta följande: Harmonisering och principen om ursprungsland är åtminstone likvärdiga som medel för att skapa den inre marknaden. För vissa verksamheter – vilka som omfattas bör fastställas separat – inom de nationella hälso- och sjukvårdssystemen, de fria yrkena och andra känsliga områden är under åtminstone en övergångsperiod en harmonisering att föredra. För närvarande befarar kommittén att ett omedelbart införande av principen om ursprungsland skulle kunna leda till en nivellering "nedåt".

De nya bestämmelserna bör vara så användarvänliga och så klart strukturerade som möjligt, så att genomförandet blir enkelt och smidigt. Detta gäller även för sam- och självregleringsmekanismerna.

4.2.2 *Problem med den sociala dimensionen:* Direktivförslaget får inte leda till att de sociala normer och de löne- och säkerhetsnormer som finns på arbetsplatserna sänks, framför allt inte i samband med utstationeringsdirektivet. Man bör inte inkräkta på de nationella systemen för avtalsförhandlingar och kollektivavtal eller den nationella lagstiftning genom vilken utstationeringsdirektivet (direktiv 96/71/EG) omsatts. Medlemsstaterna måste kunna fastställa en bindande definition av begreppen arbetstagare, egenföretagare och "skenföretagare", så att tillämpningen av utstationeringsdirektivet blir enhetlig samtidigt som räckvidden hos principen om ursprungsland begränsas. Medlemsstaterna måste dessutom se till att de allmänna arbetsvillkor som gäller för berörda arbetstagare i det egna landet också gäller för invandrare och utstationerad personal. Vid behov bör man utse ett ansvarigt ombud på platsen som skall tillhandahålla de dokument som krävs i samband med arbetet.

4.2.3 *Tillämpningsområde och lagvalsnormer:* Bestämmelserna om tillämpningsområde, undantag och lagvalskonflikter vid tillämpningen av principen om ursprungsland bör göras mer genomarbetade i fråga om gränsöverskridande tjänstehandel, och avgränsningarna bör göras ännu tydligare. Det krävs en avgränsning gentemot tillämpningsområdet för det planerade direktivet om ömsesidigt erkännande av yrkeskvalifikationer och ett förtydligande om huruvida och i så fall hur exempelvis konflikter mellan principen om ursprungsland – som har företräde enligt utkastet till direktiv – och de sociala, skattemässiga och straffrättsliga bestämmelserna i den mottagande staten kan undvikas. I vilket fall som helst bör man undvika bristande överensstämmelse med andra rättsakter. Framför allt Rom I- och Rom II-konventionerna bör lämnas orörda. I många fall skulle dock den internationella privaträtten kunna erbjuda tydliga regler för tvistlösning. Inga tjänster av allmänt intresse (ekonomiska eller icke-ekonomiska) skall omfattas av tjänstedirektivet och man bör vänta på en gemenskapsram.

4.2.4 *Ett centralt register över gränsöverskridande verksamhet:* För övervakning enligt direktivet av vissa tjänsteleverantörers, nämligen de fria yrkesutövarnas, verksamhet bör man enligt kommittén undersöka om det kunde vara till hjälp och öka effektiviteten om man införde ett centralt register på EU-nivå över ålägganden och förseelser som konstaterats under tillsynsverksamheten.

4.2.5 *En förbättring av mätinstrumenten:* Instrumenten för att mäta strömmarna av tjänster på den inre marknaden måste ses över och förbättras, så att man bättre kan sätta in åtgärder och utvärdera orsak och verkan.

4.2.6 *Kvalitetssäkring och öppenhet i fråga om priser:* Konsumentskyddet bör upprätthållas genom att system för kvalitets-säkring och – i förekommande fall – försäkringsplikt införs. När det gäller den gränsoverskridande handeln med tjänster bör man se till att konsumenterna på området *business to consumer* också utan att behöva fråga får en bild av under vilka villkor och till vilket pris en tjänst tillhandahålls. Taxe- och kostnadsbestämmelser skulle – i den mån de är förenliga med EU-rätten – kunna vara en lösning.

4.2.7 *Anpassning av skattebestämmelserna:* Vid sidan om många små, faktiska eller påstådda hinder är det medlemsstaterna och kommunerna som själva råder över det viktigaste

hindret mot den inre marknaden: mångfalden i och den inkonsekventa tillämpningen av lagstiftningen om skatter och avgifter. De uppmanas av kommittén att ägna denna fråga största uppmärksamhet även i framtiden.

5. På det hela taget bör man göra mer, bl.a. genom kommitténs PRISM-projekt, för att framhäva de positiva aspekterna av den inre marknaden, framför allt för de små och medelstora företagen och egenföretagarna. Om det inte råder bred enighet bland tjänsteleverantörerna och konsumenterna om den inre marknadens fördelar, kommer tillväxtpotentialen inom tjänstesektorn enligt kommittén inte att kunna förverkligas.

Bryssel den 10 februari 2005

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Anne-Marie SIGMUND

BILAGA

till yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

Följande ändringsförslag avslogs men fick minst en fjärdedel av de avgivna rösterna:

Punkt 2.1.1

Ändra enligt följande:

"För en fungerande inre marknad krävs inte bara att hinder undanröjs utan också att lämpliga bestämmelser införs. För att samtidigt kunna öka den europeiska konkurrenskraften krävs det ~~nationella bestämmelser och EU bestämmelser och därmed harmoniserade normer~~, förenklade administrativa förfaranden och formaliteter som säkerställer tillgången till och tillhandahållandet av tjänster."

Röstresultat:

För: 48

Emot: 113

Nedlagda röster: 6

Punkt 3.3.3

Stryk denna punkt.

Röstresultat:

För: 52

Emot: 130

Nedlagda röster: 6

Punkt 3.5

Stryk punkten och ersätt med följande:

- 3.5.1 Även om det redan i dag finns fördragsfästa rättigheter och domstolspraxis för ett fritt tillhandahållande av tjänster över gränserna är företagen i praktiken ofta osäkra på sina rättigheter. Tjänstedirektivet fastslår och gör dessa rättigheter mer konkreta. Framför allt principen om ursprungsland spelar här en central roll eftersom den kan göra det lättare för i synnerhet små och medelstora företag att känna till sina skyldigheter och rättigheter när de tillhandahåller tjänster över en gräns utan att vara etablerade i mottagarlandet. Direktivet innehåller samtidigt en lång rad undantag från principen om ursprungsland, men kommittén anser ändå att det (förutsatt att det inte görs några fler undantag) kan vara en viktig hävstång för en vidareutveckling av den inre marknaden för tjänster till gagn för såväl konsumenter och arbetstagare som den europeiska konkurrenskraften.
- 3.5.2 Kommittén anser att principen om ursprungsland kan vara en katalysator för en tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning och en eventuell senare harmonisering i fråga om konsumentskydd och miljö.
- 3.5.3 Kommittén anser att principen om ursprungsland endast kommer att kunna tillämpas effektivt om det råder rättslig klarhet och rättsäkerhet i fråga om dess användningsområde. Man bör därför förvissa sig om att principen inte leder till några inskränkningar av konsumenternas och arbetstagarnas nuvarande rättigheter och det nuvarande miljöskyddet. Samtidigt bör man försöka förvissa sig om att principen om ursprungsland är förenlig med internationell rätt, Rom I och Rom II och lösa eventuella andra juridiska problem, dock utan att gå emot intentionen med principen om ursprungsland, nämligen att göra det lättare för tjänsteföretag att tillhandahålla tjänster över gränserna.

Röstresultat:

För: 68

Emot: 127

Nedlagda röster: 5

Stryk punkterna 3.5.1, 3.5.2 och 3.5.3 och ersätt dem med en ny punkt (3.5.1)

Den allmänna giltigheten hos principen om ursprungsland, enligt artikel 16 i direktivförslaget, utgör tillsammans med de undantag som anges i artikel 17 i direktivförslaget själva kärnan i förslaget. Detta är det enda sättet att utan ytterligare förseningar öppna tjänstemarknaderna. Den gränsöverskridande konkurrensen mellan tjänsteleverantörer kommer konsumenterna till godo och kan innebära nya arbetstillfällen. Kommittén är dock övertygad om att tillämpningen av principen om ursprungsland kan lyckas endast om det råder rättslig klarhet och rättsäkerhet när det gäller dess användningsområde. Vid tillämpningen av principen om ursprungsland bör man därför undersöka för vilka tjänster det skulle vara meningsfullt med en ytterligare harmonisering av de rättsliga grunderna. I samband med friheten att tillhandahålla tjänster bör man se till att inga inskränkningar sker i fråga om arbetstagarnas och konsumenternas rättigheter samt miljöskyddet. Inom dessa områden har EU i förhållande till övriga världen redan nu höga standarder som måste säkerställas.

Röstresultat:

För: 83

Emot: 122

Nedlagda röster: 5

Punkt 3.5.1

Stryk hela punkten.

Röstresultat:

För: 73

Emot: 141

Nedlagda röster: 7

Punkt 3.5.2

Ändra enligt följande:

"Den allmänna giltigheten hos principen om ursprungsland, enligt artikel 16 i direktivutkastet, utgör tillsammans med de undantag som anges i artikel 17 i direktivutkastet själva kärnan i förslaget. Principen om ursprungsland är särskilt lämplig, som hittills tillämpats när det gäller varor, överförs här i en handvändning till att gälla även tjänster. Detta passar sig dock endast i de fall där tjänsterna kan standardiseras som varor eller där harmoniseringen av bestämmelserna kommit så långt att det inte uppstår någon friktion. I fall där det inte finns eller ens kan utarbetas några normer (tjänster som så att säga inte låter sig beskrivas) bör man ta hänsyn till dessa omständigheter."

Röstresultat:

För: 76

Emot: 134

Nedlagda röster: 6

Punkt 3.5.3

Ändra enligt följande:

"EESK anser därför att det är för tidigt att tillämpa principen om ursprungsland på gränsöverskridande tjänster. Principen om ursprungsland förutsätter att man kan utgå ifrån jämförbara faktiska och rättsliga omständigheter. Kommittén är övertygad om man inte kan lyckas med tillämpningen av principen om ursprungsland förrän om det råder tydlighet och säkerhet om dess tillämpningsområde. Att låta principen om ursprungsland gälla utan en lämplig övergångsperiod leder till problem, allra helst som de instrument för sektoriell harmonisering som finns inte verkar ha utnyttjats i tillräckligt hög grad. Det kan leda till konkurrens mellan olika system och till att konsument-, arbets- tagar- och miljönormer slätas ut, eftersom de rättsliga och sociala systemen och hälso- och sjukvårdssystemen i EU skiljer sig åt. Genom ett sektoriellt tillvägagångssätt i form av harmonisering kan man framför allt på särskilt känsliga områden uppnå en bättre anpassning till den inre marknadens utmaningar än genom ett rent horisontellt tillvägagångssätt som sätts in alltför tidigt. I samband med detta bör man inom ramen för en omfattande konsekvensbedömning, som även skall avse de sociala aspekterna och miljöaspekterna, se över varje sektor för att se om principen om ursprungsland kan tillämpas där. Eftersom harmonisering, tillsammans med principen om ursprungsland, är ett minst lika bra sätt att förverkliga den inre marknaden bör man inom en lämplig tidsrymd se till att det sker en anpassning av föreskrifterna på de områden där medlemsstaterna har särskilda hälso-, social- och yrkesrättsliga riktlinjer, om Under en mellantid bör kommissionen, Europaparlamentet och rådet anser det vara nödvändigt, avgöra huruvida tillräckliga åtgärder för harmonisering vidtagits och genomförts på dessa områden. Beroende på hur långt anpassningen av lagstiftningen nått bör man en sista gång kunna ge en möjlighet till anpassning genom harmonisering. Denna metod har — tillsammans med en noggrann avgränsning av dessa särskilda tjänster (till exempel inom de fria yrkena) — enligt kommittén den fördelen att man gradvis kan och måste förbereda berörda grupper för övergången till principen om ursprungsland, som kommer att gälla efter övergångsperioden, för att förverkliga den inre marknaden. Detta gäller även sam- och självregleringsmekanismerna."

Röstresultat:

För: 79

Emot: 139

Nedlagda röster: 7

Punkt 3.5.4

Stryk denna punkt.

Röstresultat:

För: 65

Emot: 150

Nedlagda röster: 4

Punkt 3.6.2

Stryk denna punkt.

Röstresultat:

För: 74

Emot: 140

Nedlagda röster: 3

Punkt 3.9

Stryk denna punkt.

Röstresultat:

För: 73

Emot: 134

Nedlagda röster: 5

Punkt 3.15

Stryk denna punkt.

Röstresultat:

För: 90

Emot: 135

Nedlagda röster: 2

Ersätt punkt 4.2.1 med följande:

Kommissionens strategi, att i princip låta principen om ursprungsland gälla oavsett de undantag som nämns i direktivutkastet, är den rätta. Detta är det enda sättet att utan ytterligare förseningar öppna tjänstemarknaderna. Samtidigt bör man se till att det råder rättslig klarhet och rättsäkerhet i fråga om principens användningsområde. I samband med tillämpningen av principen bör man undersöka för vilka tjänster det skulle vara meningsfullt med en ytterligare harmonisering av de rättsliga grunderna. Man bör se till att friheten att tillhandahålla tjänster inte leder till att arbetstagarnas och konsumenternas rättigheter samt miljöskyddet inskränks. De nya bestämmelserna bör vara så användarvänliga och så klart strukturerade som möjligt, så att genomförandet blir enkelt och smidigt. Detta gäller även för sam- och självregleringsmekanismerna.

Röstresultat:

För: 66

Emot: 146

Nedlagda röster: 4

Punkt 4.2.1

Stryk texten och ersätt med följande:

"Principen om ursprungsland och harmonisering är två viktiga redskap för att säkerställa den fria rörligheten för tjänster. Samtidigt kan principen om ursprungsland betraktas som en katalysator för tillnärmning av medlemsländernas lagstiftning och en eventuell senare harmonisering på nödvändiga områden. Denna princip kan i sig bidra till större klarhet för de företag som tillhandahåller tjänster över gränserna utan att etablera sig i mottagarlandet. Detta kan fungera som en central drivkraft för vidareutvecklingen av den inre marknaden för tjänster, och gynna både konsumenter, arbetstagare och den europeiska konkurrenskraften. Det är dock viktigt att klara upp alla eventuella juridiska mellanhavanden innan man kan förvänta sig att principen om ursprungsland utnyttjas effektivt."

Röstresultat:

För: 75

Emot: 135

Nedlagda röster: 3

Punkt 4.2.2

Ändra enligt följande:

Problem med den sociala dimensionen: Direktivförslaget får inte leda till att de sociala normer och de löne- och säkerhetsnormer som finns på arbetsplatserna sänks, framför allt inte i samband med utstationeringsdirektivet. Man bör inte inkräkta på de nationella systemen för avtalsförhandlingar och kollektivavtal eller den nationella lagstiftning genom vilken utstationeringsdirektivet (direktiv 96/71/EG) omsatts. Medlemsstaterna måste kunna fastställa en bindande definition av begreppen arbetstagare, egenföretagare och "skenföretagare" så att tillämpningen av utstationeringsdirektivet blir enhetlig samtidigt som räckvidden hos principen om ursprungsland begränsas. Medlemsstaterna måste dessutom se till att de allmänna arbetsvillkor som gäller för berörda arbetstagare i det egna landet också gäller för invandrare och utstationerad personal. Det skulle kunna räcka med att företagarna får underteckna en förklaring om att de skall respektera dessa villkor. För att försäkra sig om att företaget fullgör sina skyldigheter bör man utse en medarbetare till lokal representant som skall tillhandahålla de dokument som krävs för arbete på platsen.

Röstresultat:

För: 84

Emot: 132

Nedlagda röster: 1

Punkt 4.2.4

Stryk texten och ersätt med följande:

"Idén att förenkla förfarandena och skapa en enda kontaktpunkt för tjänsteleverantörer är positiv. Det saknas dock konkreta kommentarer om förfarandena. Bekämpningen av byråkrati och tungrodd administration bör ägnas särskild uppmärksamhet."

Röstresultat:

För: 74

Emot: 141

Nedlagda röster: 3

Punkt 4.2.6

Stryk punkten.

Röstresultat:

För: 6

Emot: 140

Nedlagda röster: 1
